

லெவ் தல்ஸ்தோய்

முன்று கரடிகள்

ஸெவ் தல்ஸ்தோய்

முன்று
கரடிகுள்

ஓவியர்:
யூ. வஸ்ஸென்த்சோவ்

ராதுகா பதிப்பகம்
யாஸ்கோ

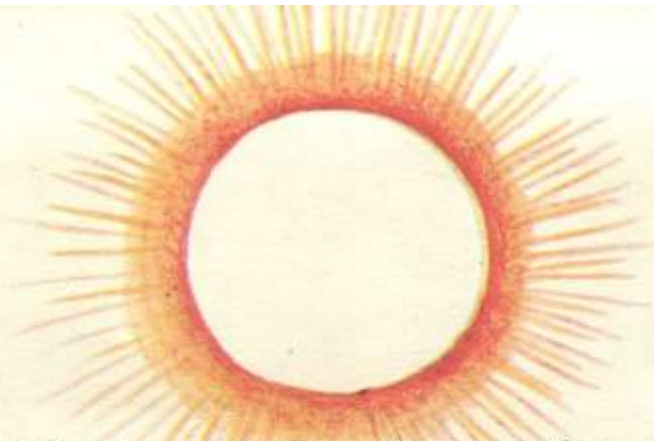
விற்பனையாளர்கள்
நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் பிளாவேட் லிமிடெட்
சென்னை

வீட்டிலிருந்து ஒரு சிறுமி காட்டுக்குப் போய்ச் சுற்றினாள். காட்டில் அவளுக்கு வழி தவறிப் போயிற்று. வீட்டுக்குத் திரும்பி வரப் பாதை தெரியாமல் அலைந்த பின், அவள் அந்தக் காட்டிலிருந்த ஒரு சிறு வீட்டை வந்தடைந்தாள்.

கதவு திறந்திருந்தது, சிறுமி உள்ளே எட்டிப் பார்த்தாள்—வீட்டில் யாரும் இல்லை. உடனே அவள் உள்ளே சென்றாள்.

அந்த வீட்டில் மூன்று கரடிகள் வசித்து வந்தன. ஒரு கரடி அப்பா கரடி, அது மிகப் பெரியது, அடர்த்தி யாய் மென்முடிகள் கொண்டது. இன்னொன்று அம்மா கரடி, அது நடுத்தரமானது. மூன்றாவது கரடி மிகச் சிறியது, குட்டிக் கரடி, அதற்கு மீஷ்கா என்று பெயர். மூன்று கரடிகளும் வெளியே காட்டில் உலாவச் சென்றிருந்தன.

அந்த வீட்டில் இரண்டு அறைகள் இருந்தன—ஒன்று சாப்பாட்டு அறை, மற்றொன்று படுக்கை அறை. சிறுமி சாப்பாட்டு அறைக்குள் சென்றாள். அங்கே மேசை

மேல் மூன்று கிண்ணங்கள் நிறைய கஞ்சி இருந்தது. முதலாவது கிண்ணம் மிகப் பெரியது, அது அப்பா கரடியினுடையது. இரண்டாவது கிண்ணம் நடுத்தரமானது, அது அம்மா கரடியினுடையது. மூன்றாவது கிண்ணம் மிகச் சிறிய நீலக் கிண்ணம், குட்டிக் கரடி மீஷ்காவினுடையது அது. ஒவ்வொரு கிண்ணத்துக்குப் பக்கத்திலும் ஒரு கரண்டி இருந்தது: மிகப் பெரியதாய் ஒன்று, நடுத்தரமாய் இன்னொன்று, மிகச் சிறியதாய் மூன்றாவது ஒன்று.

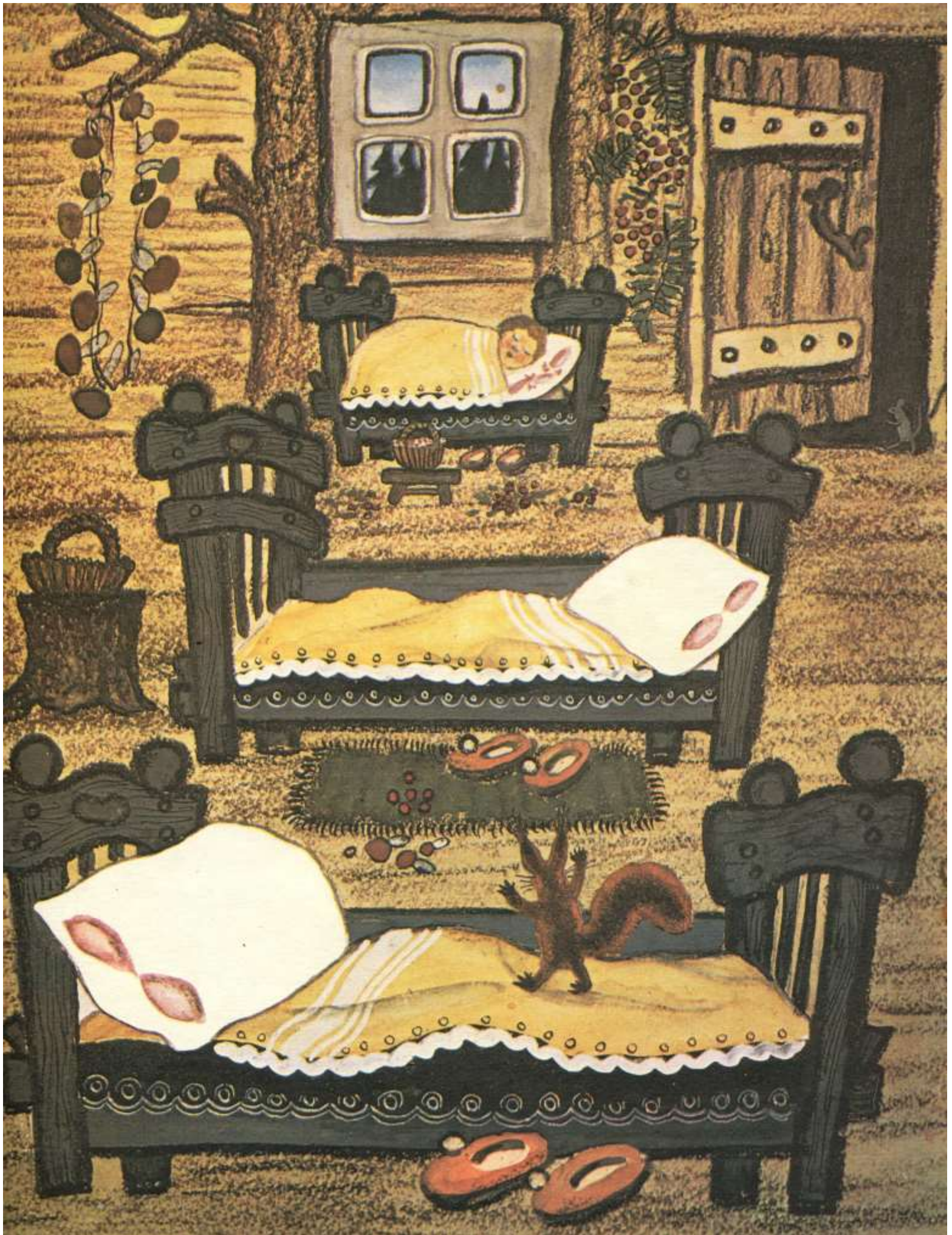
சிறுமி மிகப் பெரிய கரண்டியை எடுத்து மிகப் பெரிய கிண்ணத்திலிருந்து சாப்பிட்டுப் பார்த்தாள். பிறகு நடுத்தரமான கரண்டியை எடுத்து நடுத்தரமான கிண்ணத்திலிருந்து சாப்பிட்டுப் பார்த்தாள். இதன்பின் மிகச் சிறிய கரண்டியை எடுத்து மிகச் சிறிய நீலக் கிண்ணத்திலிருந்து சாப்பிட்டுப் பார்த்தாள். மீஷ்காவின் கஞ்சிதான் அவளுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது.

சிறுமி உட்கார விரும்பிச் சுற்றிலும் பார்த்தபோது மேசையின் அருகே மூன்று நாற்காலிகள் இருக்கக் கண்டாள் — ஒன்று மிகப் பெரியது, இன்னொன்று

நடுத்தரமானது, மூன்றாவது முதுகுப் புறத்தில் சிறிய
 நீலத் திண்டுடன் கூடிய மிகச் சிறிய நாற்காலி. மிகப்
 பெரிய நாற்காலியில் அவள் ஏறி உட்கார முயன்றாள்,
 ஆனால் கீழே விழுந்துவிட்டாள். பிறகு நடுத்தரமான
 நாற்காலியில் ஏறி உட்கார்ந்தாள், அது அவளுக்கு வசதி
 யாய் இல்லை. முடிவில் அவள் மிகச் சிறிய நாற்காலியில்
 உட்கார்ந்து பார்த்தாள், அது வசதியாய் இருக்கவே
 ஆனந்தமாய்ச் சிரித்துக் கொண்டாள். மிகச் சிறிய நீலக்
 கிண்ணத்தை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு சாப்பிட
 ஆரம்பித்தாள். அதில் இருந்ததை ஒட்டச் சாப்பிட்டு
 முடித்ததும் நாற்காலியை அசைத்து அசைத்து ஆட்டி
 னாள். நாற்காலி உடைந்து போயிற்று, சிறுமி தரையிலே
 விழுந்தாள்.

அவள் எழுந்து அந்தச் சிறிய நாற்காலியைத் தூக்கி வைத்துவிட்டு அடுத்த அறைக்குள் சென்றாள். அங்கே மூன்று கட்டில்கள் இருந்தன — ஒன்று மிகப் பெரியது, இன்னொன்று. நடுத்தரமானது, மூன்றாவது மிகச் சிறியது. சிறுமி மிகப் பெரிய கட்டிலில் ஏறிப் படுத்தாள், அது அளவு மீறி அகலமாய் இருந்தது. பிறகு அவள் நடுத்தரக் கட்டிலில் ஏறிப் படுத்தாள், அது அளவு மீறி உயரமாய் இருந்தது. முடிவில் அவள் மிகச் சிறிய கட்டிலில் படுத்தாள், அது அவளுக்கு மிகப் பொருத்தமாய் இருக்கவே அப்படியே தூங்கிவிட்டாள்.

சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் கரடிகள் தம் வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்தன. அவற்றுக்கு நல்ல பசி, சாப்பிட விரும்பின. மிகப் பெரியதான அப்பா கரடி அதன் கிண்ணத்தை எடுத்துப் பார்த்துவிட்டு அதன் பெருங் குரலில் உறுமிற்று:

“என்னுடைய கிண்ணத்திலிருந்து சாப்பிட்டது யார்?”

அம்மா கரடி அதன் கிண்ணத்துள் பார்த்துவிட்டு அதன் நடுத்தரக் குரலில் உறுமிற்று:

“என்னுடைய கிண்ணத்திலிருந்து சாப்பிட்டது யார்?”

குட்டிக் கரடி மீஷ்கா அதன் காலிக் கிண்ணத்தைப் பார்த்துவிட்டு மெல்லிய சிறு குரலில் கூவிற்று:

“என்னுடைய கிண்ணத்திலிருந்து சாப்பிட்டு அவ்வளவையும் தீர்த்துக் கட்டியது யார்?”

பிறகு அப்பா கரடி அதன் நாற்காலியைப் பார்த்து விட்டு அதன் பெருங் குரலில் உறுமிற்று:

“என்னுடைய நாற்காலியில் உட்கார்ந்து அதை நகர்த்திப் போட்டது யார்?”

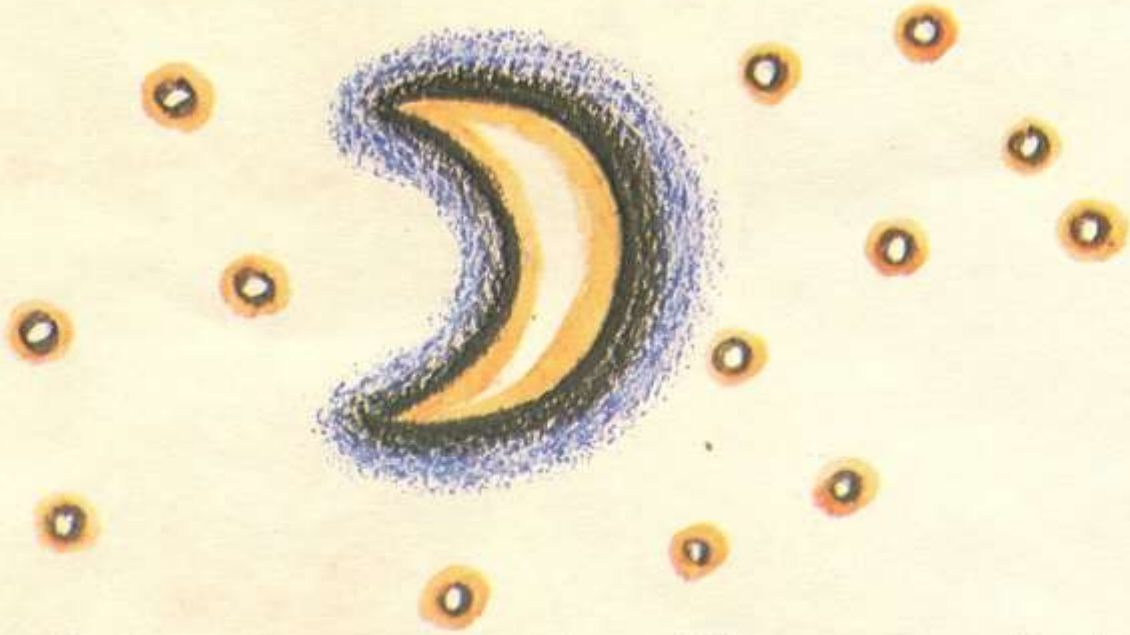
அம்மா கரடி அதன் நாற்காலியைப் பார்த்துவிட்டு அதன் நடுத்தரக் குரலில் உறுமிற்று:

“என்னுடைய நாற்காலியில் உட்கார்ந்து அதை நகர்த்திப் போட்டது யார்?”

குட்டிக் கரடி மீஷ்கா உடைந்து போன அதன் நாற்காலியைப் பார்த்துவிட்டு மெல்லிய சிறு குரலில் கூவிற்று:

“என்னுடைய நாற்காலியில் உட்கார்ந்து அதை உடைத்து நொறுக்கியது யார்?”

பிறகு மூன்று கரடிகளும் படுக்கை அறைக்குள் சென்றன.

“என்னுடைய கட்டிலில் படுத்துப் படுக்கையைக் கலைத்தது யார்?” என்று அப்பா கரடி அதன் பெருங் குரலில் உறுமிற்று.

“என்னுடைய கட்டிலில் படுத்துப் படுக்கையைக் கலைத்தது யார்?” என்று அம்மா கரடி அதன் நடுத்தரக் குரலில் உறுமிற்று.

குட்டிக் கரடி மீஷ்கா ஒரு முக்காலி மீது நின்று அதன் கட்டிலில் ஏறிற்று, உடனே அதன் மெல்லிய சிறு குரலில் கூவிற்று:

“என்னுடைய கட்டிலில் படுத்திருப்பது யார்?”

சிறுமி தூங்குவதைக் கண்டதும் குட்டிக் கரடி அதன் சீச்சக் குரலில் திரும்பவும் கூவிற்று:

“இதோ இருக்கிறாள்! பிடி, பிடி! இதோ இருக்கிறாள்! பிடி, ஆவ்-ஆவ்!”

அவளை அது கடிக்கப் போயிற்று. அதற்குள் சிறுமி விழித்துக் கொண்டு கண்ணைத் திறந்தாள். மூன்று கரடிகளைப் பார்த்ததும் சன்னலிடம் ஓடினாள். சன்னல் திறந்திருந்தது, சிறுமி வெளியே குதித்து ஓட்டமாய் ஓடிவிட்டாள். மூன்று கரடிகளாலும் அவளைப் பிடிக்க முடியவில்லை.

மொழிபெயர்ப்பாளர்: ரா. கிருஷ்ணயா

Лев Толстой
ТРИ МЕДВЕДЯ

На тaмилском языке

Leo Tolstoy
THE THREE BEARS

In Tamil

இரண்டாவது பதிப்பு - 1986

© தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு
முன்னேற்றப் பதிப்பகம், 1979

சோவியத் நாட்டில் அச்சிடப்பட்டது